

Р Е Ш Е Н И Е

№ 82

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 26 април , 2010 год.

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесети април две хиляди и десета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора Стоилова, като разгледа докладваното от съдията адм. д. № 427 по описа за 2009 година на Административен Съд - Перник и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред Административен съд е по повод искова молба от С.К., Л.К., А.К. и С.К., първите трима ищци - наследници на К.К.,***, а последната майка на починалия против Агенция „Пътна инфраструктура“. Ишците, при условия на обективно съединяване на искове претендират по 1000 лева обезщетение за неимуществени вреди, на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за това, че на 1/XI.2004 г., при управление на МПС, връщайки се от работа, починалия К.К. при неустановени обстоятелства е загубил управление на управлявания от него автомобил и се е ударил в бетонова основа на крайпътен билборд по пътя София Перник, част от път Е79) в района на бензиностанция „Лукойл“. Според процесуални представител на ишците, вина за настъпването на смъртта на починалия носи Агенция „Пътна инфраструктура“, тъй като стоящия в близост до международен път Е79, в участъка на ПТП, билборд бил в противоречие с обезопасяване на пътен участък от международен път, а тъй като ответникът не е изпълнил задължение да обезопаси участъка от пътя, нарушил правилата за безопасност и това е в пряка причинно - следствена връзка със смъртта на починалия. Претендира се присъждане на законната лихва върху сумите, считано от 17-XI.2004 г., както и разноски.

Ответникът по иска Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез процесуален представител оспорва изцяло иска като: 1. Недопустим и 2. Неоснователен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващия в производството прокурор от Окръжна прокуратура Перник дава заключение, че исковите следва да се отхвърлят.

Съдът, като се съобрази с: указания по отменително определение на ВАС, Първо отделение, по адм. дело № 14394/09; становищата на страните и доказателствата по делото, прие следното:

По допустимостта на иска - излагани са доводи на съдията докладчик, които не са споделени от касационен състав и във връзка с указанията съдът следва да се произнесе с решение по същество.

Предявените искове са неоснователни и следва да се отхвърлят.

На първо място - лицата, легитимиращи се като ищци са наследниците по закон - първите трима, и майката на починалия. Ишците са направили

изрично искане за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, в какъвто смисъл ангажират доказателства. Съгласно императивната разпоредба на чл. 6, ал. 1 от ЗОДОВ, при смърт на увредения, неговото право за обезщетение за имуществени вреди се наследява, а за неимуществени вреди - само ако е било предявено пред съд от увредения. В настоящия случай - исковата претенция се предявява за първи път. Липсва легална възможност да се приеме, че ищите са надлежно легитимирана страна в такова производство, предвид невъзможността на самостоятелно основание да търсят обезщетение по реда на този закон.

На следващо място, независимо, че споменатото обстоятелство налага съда по същество да приеме, че предявените искове са неоснователни, ищите не са в състояние да докажат каквото и да било действие или бездействие от страна на Агенция „Пътна инфраструктура“, което да е било в пряка причинна връзка със смъртта на лицето, от наследниците на което са претендира обезщетение. Както се установи в хода на процеса, участъкът от пътя е междинен път, който не покрива изискваните стандарти за международна пътна артерия, съгласно Европейското споразумение за главни международни пътни артерии от 1975 г., валидно за територията на РБългария от 1983 г. Претенцията е недоказана по основание и размер. Не е установено наличието на основните елементи от фактическия състав на отговорността на държавата по чл. 1 от ЗОДОВ, а именно противоправност и пряко причинно следствена връзка с причинените вреди. От установената по делото фактическа обстановка в хода на съдебното производство ищцовата страна не доказва по безспорен и категоричен начин претендираните от тях неимуществени вреди, респективно наличието на пряка и непосредствена връзка между тях и твърдените незаконосъобразни действия и бездействия от административния орган. Последните само се споменават, а от изискваното и представено по делото удостоверение № 11-00-366/16.IV.2010 г. не се установи пътният участък да е такъв, че да са важими наложени от Европейското споразумение за международни пътни артерии ограничения по поставянето на рекламни съоръжения. Съдът прави извод за неоснователност на исковата молба и при изяснени релевантните за исковата претенция факти, приема, че исковите следва да се отхвърлят. Предявените искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, по силата на който държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ дължимото обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Отговорността не се презумира от закона, затова в тежест на ищеца е да установи наличието на кумулативно изискуемите се предпоставки за отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ - незаконосъобразен акт, действие или бездействие по административна дейност, отменени по съответен ред, вреда, причинна връзка между отменения акт, действие или бездействие и вредата. При липсата на който и да е елемент от фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ. В случая ищите, независимо, че не са легитимирани да предявят такъв иск, в производството по делото не се справят с доказателствената тежест, носима от тях по закон и не установяват наличието на всички елементи от състава за претендираното обезщетение по чл. 1 от ЗОДОВ. С оглед на изложеното и предвид обстоятелството, че няма основание да се ангажира отговорността на ответника по реда на ЗОДОВ, Административен съд Перник

реши, че исковете са неоснователни и следва да се отхвърлят. В тежест на ишците следва да се възложат разноси в размер на 150 лева, дължимо юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ обективно съединените искове от С.С.К., Л.К.К., А.К.К. и С.К.К.,***> с правно основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ против Агенция „Пътна инфраструктура“ *** като неоснователни.

Осъжда С.С.К., Л.К.К., А.К.К. и С.К.К.,*** да заплатят на Агенция „Пътна инфраструктура“ *** сумата 150 лева деловодни разноси. •

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: /п/